

ТІМ ГАРФОРД

ШКЕРЕ&ЕРТЬ

**ЯК ТВОРЧИЙ БЕЗЛАД МОЖЕ ЗМІНИТИ
ЖИТТЯ НА КРАЩЕ**

Переклад з англійської

Ганна Кірієнко

«Наша ФОРМУЛКА КИЇВ» · 2018

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

ВСТУП

На сьогодні неможливо було грати

Сімнадцятирічна німкеня Вера Брандес вийшла на велику сцену оперного театру Кельна 27 січня 1975 року. глядацька зала була порожня, освітлював лише тьмяний зелений знак аварійного виходу. Але це був найбільш зворушливий день життя Верн. Вона, наймолодший оркестратор концерту у Німеччині, перекопала керівництво Опери призначити опівнічний імпровізований джазовий концерт камерного піаніста Кита Джарретта. Усі квитки розкуплені, і за кілька годин Джарретт вийде перед 1400 глядачами, сяде за фортепіано «Безендорфер» і без підготовки, без репетицій почне грати.

Але того дня Вера Брандес показала Валю фортепіано Кіту Джарретту та його продюсерові Манфреду Айкеру. Справи йшли не дуже добре.

«Кіт зіграв декілька нот», - згнде Брандес. - Потім Мер зіграв декілька нот. Вони нічого не сказали. Юлька разів обійшла навколо інструмента, потім спробували деякі клавіші. Після тривалого мовчання Манфред підійшов до мене і сказав: "Якщо ви не знайдете іншого фортепіано, Кіт не зможе грати сьогодні"».

Вера Брандес була приголомшена. Вона знала, що Джарретт попросив певний інструмент і Опера погодилась надати його. Але не усвідомлювала, що, мало переважаючи опівнічний джазовий виступом, вони не надали потрібного інструменту. Вони навіть не знали цього. Адміністрація вже пішла додому, а перевізник фортепіано не мав зібрати «Безендорфер», який було замовлено.

бачення. Джарретт не відіграв хорошого концерту за важких часів. Це був виступ жанру D1, і дефект фортепіано насоравді дооморганізації йому.

Неякісний інструмент змусив Джарретта відійти від металічних високів звуку до середнього регістру. Лівою рукою він створював рясніючі повторювані басові ритми фігури, щоб приховати замалний резонанс піаніно. У дві секунди до ввічливо майже трансого звучання. Воно могло ззвбавитися до фонової музики, але Джарретт не став на якорі у такій комфортній музичній гавані просто тому, що піаніно небуло досить гучним.

«Важливо розуміти співвідношення інструмента в величезних залах, згадає Вера Брандес. Джарретту справді доводилося дуже сильно грати на піаніно для густоти, досить гучно, щоб вона дісталася балконам. Він просто-напросто «пчує»; він гучно звучить».

Кіт Джарретт встав, сів, погнав, він гучно, але ні на мить не зам'явся, лупцюючи по розладнаному піаніно, щоб відібрати з нього що-небудь особливе. Він ніколи не чув, що грає таку музику. Але, опинившись у безладі, Кіт Джарретт прийняв його і піднявся над ним.

Істинною реакцією Кіта Джарретта «буде не гр, ш. Більшості з нас інстинктивно сказав би те, що, ми хочемо працювати з неякісними інструментами, особливо якщо ставки такі великі. Але, якщо дивитися на факти, інстинкт Джарретта помнявся. А якщо **наші жінки інстинктивно теж поміжюють, багаті частіше?**

Основна ідея цієї книги полягає в тому, що часто ми піддаємося спокусі застосувати впорядкований підхід. Натомість, приймавши певний рівень безладу, отримуємо більше користі. Бажання Кіта Джарретта малі бездоганні рояль-один в прикладі такої спокуси впорядкованості. Серед інших прикладів-оратор, що не відступає від підготованої промови; воєначальник, що ретельно розробляє стратегію; письменник, який уніфікує всього, що його відволікає; політик, що встановлює Кількісві цілі; показники для державних послуг; начальник, що вимагає порядку на робочих столах; лідер команди, який домагається, щоб усі її учасники ладнали між собою. У всіх цих ситуаціях ми піддаємося спокусі

впорядкованості, коли витрачаємо час на сортування електронних повідомлень, заповнення анкет на сайтах знайомств, що обіцяють знайти нам ідеальну пару, або коли відволікаємося на ігровий мажорант замість відпустити їх бігти у сусідньому дворі'.

Авжеж, іноді прагнемо до впорядкованості-вочевидь, наш вроджені порив створити світу організовані, систематизований, прорахований, структурований за чіткими категоріями, розпланований і передбачуваний-корисний. Інакше це не був би такою корисною інструкцією.

Але часто нас так зблизюють улаштування акуратності, що ми не можемо оцінити переваг безладу-неохайності, нерозрахованості, нескординованості, ігнорованості, неідеальності, непослідовності, -непродуманості, захищеності, щирості, невпевненості, невпразності, складності, строкатості і навіть брудності. Наперед підготована промова неправильно реагує на енергетику аудиторії; обережного командира дезорієнтує більш імпульсивний противник; випадково відволікшись, письменник знаходить натхненні; кілякісні цільові показники створюють хибні стимули; працівники в охоронному кабінеті почувуються безпорадними і демотивованими; дезорганізуючий чужинець обтяжує комату, аде приносить нове свіже бачення; працівник із невпорядкованою папкою вхідних повідомлень зрештою встигає зробити більше; ми знаходимо свою половинку, коли не зважаємо на емоції з веб-сайтів; діти, які вільно бігають по вулиці, це тільки нещодавно просодять тас, а й, як не дивно, мають менше травм.

- І, звісно, популярність бестселера Мірі Кондо «Вулиця Мійоки» жінки! Місце цю приборкає, як змілють вас назвою. Звуть іронічно, але сама творчі Кондо серіат: від (Покуси в порядку: рецензія торішньої) Сант ежі речі. ВООристовулі пр такі гоособи Зберігдіння, - це «ПІСІХ», Вона має рашію. Эдаєн(Я; шр *наймают* нав'язати пормок, зам'ючи до приборкІНІЯ в по'теші-зні, забитої) реєвщ, маєподіти, *але* цене так. Варго було б назвати Міксццо приборка-тіоі-стратегією, щю коі ці коткка не під'лює по-зщи. Але відібриння...взначенні...систематизация «бериатод» перецінюють. Наприклад, у році;ті 9 цієї коткки О(азано, шр люди, які реєвщ гортують свої документи), мають більше шансів заматися в юа.

1 піаніст, якой Кіже «Зибач, Јеро, на тому фортепіано про- сто неможливу гру11», - і зникає на авго в дощовіІІ ке11ьнськіІІ но'і, залишаючи запламну сімнад11ЯП1річну дівчину на троЈарі, навіть не уяв11в бп, що про11111ов повз можливість створитт1 твір, якой мігбн стати 11айулюбленишимдля публіки.

Я сподіваюсь, що ця юшг,1 стане для вас Верою Братщес-дег- кны пощтовхом прийняти трохи безладу, коли вас спокушатиме порядок. У кожному розділі досліджено окремя аспект безладу, показано, як він може спон)с111 до 1сративності, плек11ш стій- 1сть і взагалі проявляти наші иайкращі риси. Це діє незалежно від того, граємо на фортепіано для слухачів у концертній залі чи робимо презентацію в залі засідакъ; керуємо цілою корпорацією чи добираємо працівників для кол-центру; командуємо армією, ходимо на побачення чи намагаємось буш хорошими батьками. Успіх, якого ми прагнемо, часто будується на безладному підгрунті, навіть якщо це підгрунття приховане.

Я захищатимубезлад не тому, що він - це відповідь на всі життєві негаразди, а тому, що вважаю: в безладу надто мало захис- ншків. Я хочу переконати вас, що іноді 8 безладу може бути своя магія.

1 ТВОРЧИСТЬ

БОВІ, ІНО І ДДРВІН: ЯК ПОЧУТТЯ БЕЗВИХОДИ ТА ЗБЕНТЕЖЕННЯ ДОПОМАГАЮТЬ НАМ ВИРІШУВАТИ ПРОБЛЕМИ В МИСТЕЦТВІ, НАУЦІ Й ЖИТТІ

Ви просите, щоб кров у вашої мозку текла в іншому напрямку

Скрутне становище Юта Джарретта стало щасливим випадком. Але люди, які приймають рішення, що такі випадки можна і зрештою планувати. Вони відчують, що заплутані ситуації створюють родючий творчий ґрунт.

У 1976 році Девід Бові втік до З'єднаного Бердита. Рок-зірка, таємничий бісексуал, він неодноразово зводив нанівець правила рок-в-ролу, створюючи один образ за іншим: від Ziggy Стардаста до Змаріанного Білого Герцога, аж до чого не застряг. Він з'явився з юридичними проблемами, у шлюб байдужість з'явилась з не виму, і він вживав багато наркотиків, які мали умов, за сдовами його друга п сусіля по квартирі Іггі Попа, «втіснути у світову столицю героїнів».

«Для мене це був небезпечний період», розмірковував Бові через двадцять років. - Це був кінець мого фізичного й емоційного зв'язку, і я дуже сумнівався в нормальності свого психічного стану».

Бові осів неподалік Берлінської стіни. Hansa Studios, де він з Іггі Попом знімав декілька новаторських альбомів, була під прицілом східно-німецьких кулеметних гнізд. Продюсер Бові, Тоні Вісконті, помітив, що все навколо цього місця волато: «Краще не робити запису *FM3*. Але поміж знаменитих берлінських музеїв, легендарних БДСМ-юбілей і розтерзаною геополітикою Бові знав, чого потребував: нові ідеї, нові обмеження і нові втрати. Ну і, звісно, ще був Брайтлі

Іно вже прославився як божевільний клавішник гурту Roxo Music і як творець нової звукової естетики (fl-eM6iet1т. Тенер Бові залучив його грати невизначену колективну роль поряд із Тові Вісконті. Самого Вісконті Бові панігує із таким рекламним гаслом: «Пою-т що в нас нема ніяких пісень... Це лише експеримент і врешті з нього може нічого не вийти!»

Покр Вісконті і Бові всіма снімаються намагалися знати новий напрям, не стільки складаючи пісні, скільки витіснюючи їх зі звукових брил, іно взяв за звітку з'являться у сіддї з набором картки, які він називав «Непрямі стратегії». На кожній була окрема інструкція, часто афористична. Щодо роботи в сіддї починала буксувати, іно витягав випадкову картку й озвучував Пдивні накази.

- Будь першим, хто не зробить того, чого ніхто не бачив зроблено раніше.
- Підписуйтеся ядн.
- Ільш часівна, не все.
- Ломіняйтесь інструментами.
- Лодивіться, у якому порядку віробите речі!
- **Вірші сшу.**

Найближці, гід час занису альбому Loeger Kap11осу А.11омару, одному з найкращих усвітій гітаристів, довелося грати на барабанах. Це був лише один із ВИЖІКів, породжених картками іно з «Непрямими стратегіями», і, вочевидь, непотрібний. На іншій репетиції іно стояв біля дошки з переліком акордів, і музиканти повинні були відтворювати вказані ним випадкові ПОЇДнання звуків.

Музиканти лювали від цих карток. (Це роздриві) ВІНІА не дивувало іно. Під час роботи над попереднім альбомом «Anotler Green World Філ Коллінз, ударник-суперзірка з гурту Genesis, через ті картки від безсмія жбурляв по сіддї бляшанку з-під пива). Гісля експерименту іно з випадковими акордами Карлос Аломар поскаржився, що «це експеримент-дурний». Скринь Callмов Хус згадував, що репетиції часто «звучали жахливо. Карлосу було складно простотому, що він-талантний професіонал... Він не може змусити себе грати матеріал, що звучить як лайно.».

Однак у дивному хаотичному робочому процесі народилися два альбоми, і, крім того, склався критиками за все десятиліття - Low та Heroes, поряд із найбільш шанованими творіннями Іггі Попа спільно з Бобі Ді вдалося самому безладному підходу - The Idiot та Lusc for Life. Можна стверджувати, що Low - найсмішніше переосмислення в історії музики. Уявіть, що Тейлор Свіфт виходить альбом, сповнений довгою, меланхолічних інструментальних мелодій, і відчуваєте потрясіння. З такими результатами важко сперечатися, а "Непрямі стратегії, Браяна Іно тепер стали кульмом серед творчих людей.

Берлінська трілогія альбомів завершується твором Бові Logan, замком із найбільш вальною робочою назвою. Спочатку він називався **Planned Accidents**.

З огляду на досвід Джарретта і Бові здається, щодовільні потрясіння можуть мати чудовий, майже магічний ефект для справи. Але чому так? Можна було б чекати, що відповідь лежить у наших психологічних реакціях на такі впливи, але тільки частково це правда. Перевагу найбільш нових поколінь галузі можна побачити у більш технічних галузі-математиці, сповненої прагматичних засобів.

Візьміть, наприклад, уявний, не розміщений мікросхему на кремнієвому чипі. З огляду на те, що має робити мікросхема, ми дізнаємося, які частини його компонентів мають бути під'єднані до інших компонентів, але існують трильйонні і трильйонні можливих способів розміщення з'єднань і цифрових логічних вентилів - і деякі з них набагато ефективніші за інші, що суттєво впливає на продуктивність чипа. Це приклад того, що математики називають NP-складна задача. NP-складні задачі - це як в личезні кодові замки: якщо вам лапе рішення, то дуже легко перевірити, чи воно працює; але піде надто багато часу, якщо намагатися знайти рішення самостійно, послідовно пробуючи кожну комбінацію.

На щастя, проблема кремнієвого чипа відрізняється від проблеми кодових замків однією властивістю. Із замком працює тільки одне рішення. З чипом в роботі не потрібно знаходити

ідеального розміщення мікросхеми. Ім просто треба знайти достатньо хороше. Для цього вони використовують алгоритм, що є інструкцією щодо роботи комп'ютера через різні можливості. Хороший алгоритм дасть вам достойне рішення, не заощадивши багато часу.

Але що це за хороший алгоритм? Один зі способів, в якому дається коментар, - поспішно перевірити кожне можливе розміщення. Це безнадійно, бо знадобиться цілий день, щоб натрапити на відповідь. Інший варіант - почати з довільного розміщення і шукати поступові покращення: малювати змінюючи розмір роботи мікросхеми. Наприклад, переміщувати тільки один компонент і відповідно змінювати креслення з'єднань. Знайти ще одне невелике поліпшення, потім ще одне, потім ще. На жаль, цей метод, ймовірно, заведе вас у глухий кут. Настане момент, коли одна зміна не зможе підвищити ефективності мікросхеми, ба навіть декілька одночасних змін. Можливо, зведення декількох компонентів в один блок приведе до суттєвого поліпшення.

Накращий спосіб - наслідувати Браяна Кнопа; ввести раціональну дозу випадковості. Наприклад, алгоритм «імітації відпалу», починається з випадкового пошуку з метою спробувати, будь-яку зміну - байдуже, хорошу чи пошуку. Потім змінювати більш швидко до зміни, яку прийматимуться, доки програма не зупиниться на щонайкращому пошуку поступових поліпшень. Немає гарантії, що ви знайдете найкраще розміщення мікросхеми, але такий підхід переважно знаходить хороший варіант. Поєднання поступових поліпшень і випадкових потрясінь, виявляється, є дуже ефективним способом підійти до вирішення безлічі складних проблем. Один приклад: оцінити складну нову молекулу щодо можливого застосування в медичній сфері шляхом порівняння її структури зі структурою багатьох інших складних молекул із відомими медичними якостями. Серед інших прикладів - планування (знайти розклад екзаменів, за яким у кожного студента не виникне накладок між предметами, які він читає) і догляд за оптимальним маршрутом доставки носилок).

Ось і аналогія: уявіть, що ви берете участь у дивному змаганні, де потрібно знайти найкращу точку на карті, але можна